

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

07 februarie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte –Toma Nadejda,

Judecători – Boico Victor, Diaconu Iurie, Catan Liliana,

Plămădeală Ghenadie,

juducând în baza materialelor cauzei, recursul ordinar declarat de către avocatul Sandu Daniela în numele inculpatului Fortuna Andrei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 iunie 2021, în cauza penală în privința lui

Fortuna Andrei XXXXXX.

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 23.01.2020– 23.12.2020;

Instanța de apel: 20.01.2021 – 02.06.2021;

Instanța de recurs: 13.08.2021 – 07.02.2022.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 23 decembrie 2020, Fortuna Andrei, a fost achitat de sub învinuirea de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c) și d) Cod penal, din motivul că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

Totodată, prin sentința Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 23 decembrie 2020 a fost recunoscut vinovat cet. Munteanu Vasile, însă în privința acestuia nu a fost depusă cererea de recurs ordinar.

2. Pentru a se pronunța în cauza dată, în sensul enunțat, prima instanță a constatat că Fortuna Andrei, de către organul de urmărire penală, se învinuiește de comiterea faptei prejudiciabile, prevăzute de legea penală și pasibilă de pedeapsă penală, precum că, de comun acord și împreună cu Munteanu Vasile, în perioada lunii noiembrie 2018, data și ora exactă nu a fost stabilită, acționând cu intenție directă la sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane și urmărind scop de profit, prin efracție a pătruns în domiciliul lui Munteanu Ion, amplasat în xxxxx din mun. Hîncești, și pe ascuns a sustras: scurtă pentru bărbați la preț de 1 200 lei; o pereche de blugi de culoare albastră pentru bărbați, la preț de 1 000 lei; o pereche de blugi de culoare neagră pentru bărbați.

Acțiunile inculpatului Fortuna Andrei, de către organul de urmărire penală, au fost calificate și încadrate juridic în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c) și d) din

Codul penal, cu indicii calificativi, furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită de două persoane, prin pătrundere în încăpere, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

În motivarea soluției adoptate, prima instanță a stabilit că, în baza probatoriului administrat în cadrul judecării cauzei - analizat în coroborare cu circumstanțele cazului, constatate în cadrul cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului Fortuna Andrei, de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c) și d) Cod penal nu și-a găsit confirmare în cadrul cercetării judecătorești, iar învinuirea nu poate fi bazată doar pe declarațiile inculpatului Munteanu Vasile pe care acesta în ședința de judecată nu le-a susținut, alte careva probe în vederea confirmării vinovăției inculpatului Fortuna Andrei, de către acuzator nu au fost prezentate instanței.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura raionului Hîncești, Ureche Lilia, care a solicitat repunerea în termen, admiterea apelului, casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care va fi recunoscut Fortuna Andrei culpabil de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 186 alin.(2) lit. b), c) și d) Cod penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 1 an, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, iar în baza art. 85 alin. (1) din Codul penal, la pedeapsa stabilită de adăugat partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei Anenii Noi, sediul Central din 20 noiembrie 2019, stabilindu-i definitiv 4 ani închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

3.1 În conținutul cererii de apel depuse, procurorul a invocat că:

- instanța de fond incorect a stabilit și a apreciat declarațiile inculpaților ca veridice, că inculpatul Fortuna Andrei nu a participat de comun acord și împreună cu Munteanu Vasile;

- acuzarea s-a bazat pe declarațiile lui Munteanu Vasile date în calitate de bănuț, declarații confirmate de către partea vătămată Munteanu Ion în instanța de judecată, care a indicat că într-adevăr Munteanu Vasile, nefiind constrâns fizic sau psihic, benevol a declarat cu cine, unde, ce a sustras și ce a făcut ulterior chiar la fața locului grupei operative, iar pretinsele acuzații de influență asupra sa, Munteanu Vasile nu a confirmat;

- doar dânsului îi erau cunoscute anumite circumstanțe, inculpații sunt complici mereu la săvârșirea infracțiunilor, ambii fiind reținuți în același loc, deci, instanța de judecată trebuie să le dea o apreciere critică declarațiilor lui Fortuna Andrei și cele date în instanța de judecată ale lui Munteanu Vasile.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 iunie 2021 a fost repus în termen și admis apelul declarat de procuror, casată parțial sentința în privința inculpatului Fortuna Andrei și pronunțată o nouă hotărâre potrivit

modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

Fortuna Andrei a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute art. 186 alin. (2) lit. b), c) și d) Cod penal și în baza acestei Legi i s-a aplicat o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 (un) an, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 85 alin.(1) Cod penal, la pedeapsa stabilită, s-a adăugat partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei Anenii Noi, sediul Central din 20 noiembrie 2019, stabilindu-i definitiv lui Fortuna Andrei, pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În rest, sentința a fost menținută fără modificări.

4.1 În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a constatat că instanța de fond, la pronunțarea sentinței, în privința învinuirii aduse lui Fortuna Andrei, eronat a apreciat probele, fără a ține seama de cerințele art. 101 Cod de procedură penală.

În decizia constestată s-a indicat că, fiind audiat în ședința de judecată, inculpatul Munteanu Vasile, vina în comiterea infracțiunilor imputate, a recunoscut-o parțial, și anume în partea ce ține de comiterea infracțiunii de sustragere a bunurilor din domiciliul părții vătămate Munteanu Ion, comunicând că fapta a fost comisă fără participarea lui Fortuna Andrei.

Analizând aceste declarații prin prisma prevederilor art. 101 din Codul de procedură penală, instanța de apel le-a considerat ca fiind parțial veridice, fiind apreciate critic declarațiile inculpatului în partea în care a indicat că furtul comis în noiembrie 2018, a fost fără participarea inculpatului Fortuna Andrei, or faptul că infracțiunea pe episodul cu partea vătămată Munteanu Ion, a fost comisă împreună cu Fortuna Andrei, se probează prin declarațiile inculpatului Munteanu Vasile, oferite în calitate de bănuț (f.d. 31, vol. I).

Instanța de apel a considerat că aceste declarații urmează a fi luate în calcul și apreciate ca fiind pertinente, concludente și utile, care coroborează cu probele ce vor fi analizate infra și indubitabil indică că inculpatul Fortuna Andrei a comis infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. b), c) și d) Cod penal.

Analizând declarațiile inculpatului Fortuna Andrei depuse în cadrul ședinței de judecată în instanța de apel, prin prisma prevederilor art. 101 din Codul de procedură penală, instanța le-a apreciat ca nefiind veridice, or, depozițiile inculpatului au fost oferite cu scopul de a se eschiva de la răspundere penală, mai mult, declarațiile lui Fortuna Andrei sunt combătute prin declarațiile inculpatului Munteanu Vasile, oferite în cadrul urmăririi penale, dar și prin probele analizate: declarațiile părții vătămate Munteanu Ion depuse în instanța de apel, ordonanța privind fixarea termenului de urmărire penală din 02.10.2019, (f.d. 5); proces-verbal privind consemnarea celor constatate din 23.09.2019, (f.d. 10); cererea cet.

Munteanu Ion din 20.09.2019, (f.d. 11); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 20.09.2019, (f.d. 12-15); declarațiile cet. Munteanu Ion din 20.09.2019, (f.d. 16); declarațiile cet. Munteanu Irina din 20.09.2019 (f.d. 17); declarațiile cet. Munteanu Vasile din 20.09.2019, (f.d. 18); proces-verbal de audiere a părții vătămate Munteanu Ion din 13.11.2019, (f.d. 23).

Astfel, instanța de apel, din analiza materialelor cauzei, a stabilit că Fortuna Andrei, de comun acord și împreună cu Munteanu Vasile, în perioada lunii noiembrie 2018, data și ora exactă nu a fost stabilită, acționând cu intenție directă la sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane și urmărind scop de profit, prin efracție a pătruns în domiciliul lui Munteanu Ion, amplasat în xxxxx din mun. Hîncești, și pe ascuns a sustras: scurtă pentru bărbați la preț de 1 200 lei; o pereche de blugi de culoare albastră pentru bărbați, la preț de 1 000 lei; o pereche de blugi de culoare neagră pentru bărbați la preț de 1 000 lei; palton de culoare neagră pentru bărbați la preț de 2 500 lei; o scurtă de iarnă de culoare galbenă pentru dame la preț de 1 600 lei; o scurtă de toamnă de culoare neagră pentru dame la preț de 800 lei; pantaloni de tip sport la preț de 400 lei; două perechi de teniși, firma „Adidas” la preț de 800 lei/perechea, astfel pentru două perechi 1 600 lei; o pereche de teniși „Nike” la preț de 800 lei; două perechi de cizme de iarnă, mărimea 39, pentru dame la preț de 800 lei; două perechi de cizme de iarnă, mărimea 39, pentru dame la preț de 2 000 lei/perechea, astfel pentru două perechi 4 000 lei; bijuterii: lăncișor suflat cu aur la preț de 800 lei; pandativ cruce la preț de 300 lei; un inel suflat cu aur pentru dame la preț de 600 lei; mașină de cusut marca „Singer” la preț de 2 500 lei, căuzîndu-i astfel ultimului o daună materială în proporții considerabile în sumă totală de 19 100 lei.

Analizând și apreciind sistemul de acte și documente acumulate și administrate în cadrul urmăririi penale prin prisma prevederilor art. 101 din Codul de procedură penală, apreciate ca fiind dobândite cu respectarea normelor de procedură, fiind pertinente, concludente și utile, care coroborează între ele, cu declarațiile inculpatului Munteanu Vasile, a părții vătămate, din care instanța de apel, indubitabil a stabilit că Fortuna Andrei, a comis infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. b), c) și d) din Codul penal, cu indicii calificativi, *furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită de două persoane, prin pătrundere în încăpere, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

Instanța de apel a apreciat critic motivele invocate de primă instanță, că furtul ar fi fost comis doar de către Munteanu Vasile, or atât ultimul, în cadrul urmăririi penale, cât și partea vătămată Munteanu Ion, au oferit declarații care cuprind informații, că în luna noiembrie 2018, furtul a fost comis de Munteanu Vasile și Fortuna Andrei.

În decizie s-a menționat că, conducându-se de prevederile articolelor 6, 7, 61, 75-78 Cod penal, corectarea și resocializarea inculpatului Fortuna Andrei este

posibilă doar prin aplicarea față de el a unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 1 an, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Potrivit art. 85 alin. (1) Cod penal, la pedeapsa stabilită prin decizie, instanța de apel a adăugat partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătorei Anenii Noi, sediul Central din 20 noiembrie 2019, stabilindu-i definitiv lui Fotuna Andrei pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Sandu Daniela în numele inculpatului Fortuna Andrei, prin care invocând incidența *pct. 6 și 7* a dispozițiilor alin. (1) art. 427 Cod de procedură penal, solicită casarea deciziei, cu menținerea sentinței.

5.1 În susținerea recursului avocatul invocă că:

- decizia este una nefondată, pasibilă a fi casată în tot, deoarece instanța de apel greșit a reținut ca fapta a fost comisa de către Fortuna Andrei;

- fiind audiat în ședința de judecată, inculpatul Fortuna Andrei a declarat că vina în comiterea infracțiunii imputate nu o recunoaște, pe motiv că în acea zi nu a fost la Hîncești, fiind la serviciu, pe Munteanu Ion nu-l cunoaște și nici unde locuiește acesta și nu cunoaște de ce Munteanu Vasile a declarat, în cadrul urmăririi penale, că au fost împreună la comiterea acestei infracțiuni. Fiind audiat în cadrul ședinței instanței de apel, inculpatul Fortuna Andrei la fel, nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunii;

- fiind audiat în cadrul ședinței de judecată, inculpatul Munteanu Vasile a declarat că vina în comiterea infracțiunilor imputate a recunoscut-o parțial și anume, în partea ce ține de comiterea infracțiunii de sustragere a bunurilor din domiciliul lui Munteanu Ion, comunicând că fapta a fost comisa fără participarea lui Fortuna Andrei, iar la poliție a declarat că au fost împreună, pe motiv că a fost speriat de către poliție. În ședința instanței de apel, inculpatul Munteanu Vasile a menținut declarațiile făcute în prima instanță. Alte careva probe care ar demonstra vinovăția inculpatului Fortuna Andrei, acuzarea nu a prezentat, iar declarațiile făcute de către inculpatul Munteanu Ion, în cadrul urmăririi penale, nu pot fi puse la baza unei sentințe de condamnare, întrucât acestea nu au fost confirmate în ședința de judecată a primei instanțe și nici în instanța de apel.

6. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, care pledează pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. Judecând recursul ordinar în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit constată că, acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Potrivit art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

Potrivit dispoziției art. 434 Cod de procedură penală, judecând recursul declarat împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialelor din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recurs de titularul acestuia.

În particular, avându-se în vedere recursul ordinar, rațiunea și finalitatea exercitării căii de atac rezidă în înlăturarea erorilor admise de instanța ierarhic inferioară la etapa precedentă de judecare a cauzei, iar controlul judecătoresc pe care acesta îl declanșează, are un rol preventiv și unul reparator.

Soluția instanței de recurs se fundamentează, în drept, pe prevederile art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, potrivit cărora judecând recursul instanța este în drept să-l admită, cu casarea totală a hotărârii atacate și cu trimiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, când eroarea admisă nu poate fi corectată la această etapă a procedurilor.

Prin urmare, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze total, atunci când se constată admiterea erorilor de drept, de natură să afecteze echitatea desfășurării procesului și care au avut drept consecință adoptarea unei hotărâri contradictorii și nemotivate.

Totodată, Colegiul evidențiază și prevederile art. 414 Cod de procedură penală, în care se stipulează asupra căror chestiuni de fapt și de drept urmează să se expună instanța, la etapa judecării cauzei în procedura de apel.

La chestiunile de fapt se atribuie următoarele aspecte: *dacă fapta reținută a fost săvârșită ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă, dacă există circumstanțe atenuante și agravante, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală.*

În ce privește chestiunile de drept pe care urmează să le soluționeze instanța de apel, acestea sunt: *dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual sau penal au fost corect aplicate.*

În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate supra, hotărârea instanței de apel urmează a fi desființată, cu trimiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În acest context este relevant de specificat că, la judecarea apelului, în conformitate cu art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală, instanța de apel se

pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel, iar potrivit art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă, printre altele, temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Însă, în cauza deferită judecătii instanța de apel nu a exercitat în deplină măsură aceste atribuții legale reglementate exhaustiv de legislator.

Potrivit recursului declarat de către avocat, autorul își întemeiază criticile, prin prisma temeiurilor de casare prevăzute la pct. 6) și 7) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, și anume, referindu-se la situațiile în care *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței și apelul a fost introdus tardiv.*

Cu referire la temeiul prevăzut la pct. 7) alin. (1) a art. 427 Cod de procedură penală, invocat de autorul recursului, Colegiul penal lărgit observă că, instanța de apel nu a respectat întocmai prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală, pronunțând o hotărâre, ce nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Potrivit cererii de apel depuse (*pct. 3 și 3.1 a prezentei decizii*), procurorul a solicitat repunerea în termen, însă fără a o motiva. Instanța de apel nu s-a expus asupra circumstanțelor ce au determinat soluția de repunere în termen, aceasta regăsindu-se doar în dispozitivul deciziei deși, apărarea a solicitat respingerea apelului ca fiind tardiv.

Potrivit art. 403 alin. (1) Cod de procedură penală, apelul declarat după expirarea termenului prevăzut de lege este considerat ca fiind făcut în termen dacă instanța de apel constată că întârzierea a fost determinată de motive întemeiate, iar apelul a fost declarat în cel mult 15 zile de la începerea executării pedepsei sau încasării despăgubirilor materiale.

Potrivit jurisprudenței naționale constante, în primă etapă a examinării cauzei în ordine de apel, instanța trebuie să verifice corectitudinea sesizării ei cu cerere de apel de către partea în proces sau de către persoana interesată (în cazul în care nu este parte în proces), adică să verifice dacă cererea de apel a fost declarată în termenul legal, aceasta deoarece în cazul în care apelul este introdus tardiv, judecata nu mai are loc, întrucât instanța de apel nu a fost sesizată în conformitate cu legislația.

Din sensul reglementărilor de procedură penală, dar și potrivit explicațiilor, făcute de către Curtea Supremă de Justiție în Hotărârea explicativă nr. 22 din 12 decembrie 2005 „cu privire la practica examinării cauzelor penale în ordine de apel”, repunerea în termen este o prerogativă a instanței de apel, care urmează să se pronunțe cu motivația respectivă în textul deciziei.

Așadar, Colegiul penal lărgit observă că instanța de apel, fiind sesizată cu cerere de apel la 13 ianuarie 2021 de către procuror, declarată împotriva sentinței

din 23 decembrie 2020, nu a verificat dacă au existat motive pentru a constata legalitatea repunerii în termen a apelului.

Mai mult, potrivit dezideratelor procurorului, invocate în apelul declarat, s-a solicitat repunerea în termen a cererii de apel, însă nu a fost motivat apelul sub acest aspect. Analizând în sensul solicitărilor date decizia instanței de apel, Colegiul penal lărgit constată lipsa unei motivări în sensul dat. Or, în condițiile precitate, instanța de apel urma să constate dacă apelul declarat de procuror a fost depus în termen, sau dacă temeiurile invocate, care au dus la omiterea termenului de exercitare a dreptului prescris, sunt întemeiate și pot servi drept temei pentru repunerea în termen a apelului declarat.

În sensul dat, instanța de recurs mai constată, că potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată din 26 mai 2021 (f.d. 119, vol. II), avocatul inculpatului, expunându-se asupra apelului procurorului declarat, a subliniat că ultimul urmează a fi respins ca fiind depus peste termen, invocând anumite argumente în susținerea poziției expuse.

Din conținutul deciziei se atestă că instanța de apel a neglijat solicitările părții apărării și nu s-a expus asupra acestora.

În consecință, Colegiul penal lărgit atestă că instanța de apel a adoptat o decizie de admitere a apelului declarat, fără a-și motiva decizia de repunere în termen a apelului, prin ce a fost afectată soluția adoptată, or ignorarea acestui aspect de către instanța de apel lezează dreptul la un proces echitabil a participanților la proces.

Totodată, prin admiterea unui apel tardiv și poziționarea uneia dintre părțile procesului penal pe o treaptă mai avantajoasă decât cealaltă parte, se încalcă vădit principiul egalității armelor, care *inter alia* prevede că fiecare parte trebuie să beneficieze de o posibilitate rezonabilă de a prezenta cauza sa în condiții care să nu-i plaseze într-o situație net dezavantajoasă în raport cu partea adversă. Aplicarea regulilor privind termenele de procedură este susceptibilă de a încălca principiul egalității armelor și a securității raporturilor juridice, în general, în măsura în care fiecare dintre părți nu se vor bucura de aceleași mijloace pentru a prezenta argumentele sale în fața unei instanțe (*Varnima Corporation International S.A. contra Greciei, nr. 48906/06, §27, 28 mai 2009; Ben Naceur contra Franței, nr.63879/00, §32, 03 octombrie 2006*).

Din aceste considerente, Colegiul penal lărgit atestă că instanța de apel, judecând cauza dată, a comis eroarea de drept prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, și anume, a emis o hotărâre ce nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Un alt temei de casare a hotărârii instanței de apel, rezidă și din faptul că ea nu corespunde rigorilor prevederilor articolelor 314, 389 Cod de procedură penală.

Prevederile art. 314 alin. (1) și (2), 415 alin. (2¹) Cod de procedură penală,

statuează că, instanța de judecată este obligată, în cursul judecării cauzei, să cerceteze nemijlocit, sub toate aspectele, probele prezentate de părți sau administrate la cererea acestora, inclusiv să audieze inculpații, părțile vătămate, martorii, să cerceteze corpurile delictelor, să dea citire rapoartelor de expertiză judiciară, proceselor-verbale și altor documente, precum și să examineze alte probe prevăzute de prezentul cod. Judecând apelul declarat împotriva sentinței de achitare, instanța de apel nu este în drept să pronunțe o hotărâre de condamnare fără audierea învinuitului prezent, precum și a martorilor acuzării solicitați de părți.

Sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată incontestabil, prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată.

Potrivit sentinței, Fortuna Andrei a fost achitat de sub învinuirea de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c) și d) Cod penal, pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

Ulterior, instanța de apel, prin admiterea apelului procurorului, a dispus recunoașterea vinovăției și condamnarea lui Fortuna Andrei în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c) și d) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa de 1 an închisoare.

Din analiza textuală a deciziei, se atestă că instanța de apel și-a întemeiat soluția de condamnare a inculpatului Fortuna Andrei, pe declarațiile inculpatului Munteanu Vasile, oferite în calitate de bănuit, iar declarațiile depuse de ultimul în ședința de judecată în prima instanță, le-a apreciat ca fiind parțial veridice. La acest capitol, se constată că instanța de apel neîntemeiat a dat preferință declarațiilor inculpatului Munteanu Vasile depuse organului de urmărire penală, decât celor depuse în instanța de judecată, motivându-și soluția superficial.

Potrivit deciziei, în ședința de judecată inculpatul Fortuna Andrei a declarat că vina în comiterea infracțiunii imputate nu a recunoscut-o, pe motiv că în acea zi nu a fost în Hîncești, fiind la serviciu. Instanța de recurs atestă că asupra acestui argument, instanța de apel nu s-a expus, nejustificat considerându-le combătute prin declarațiile inculpatului Munteanu Vasile oferite în cadrul urmăririi penale.

Mai mult, Colegiul penal lărgit observă că instanța de apel și-a întemeiat sentința pe o probă care nu a fost cercetată în ședința de judecată, și anume pe declarațiile cet. Munteanu Irina din 20.09.2019.

Potrivit art. 414 alin. (1), (5) și (6) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel. *Instanța de apel nu este în drept să-și întemeieze concluziile pe probele cercetate de prima instanță dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul-*

verbal.

Din conținutul procesului-verbal al ședinței de judecată în instanța de apel, se atestă că cet. Munteanu Irina nu a fost audiată, aceste declarații nici nu au fost examinate, nefiind consemnate în procesul-verbal (f.d. 120, Vol II).

Astfel, instanța de apel nu a judecat fondul cauzei în conformitate cu rigorile prevăzute de lege și a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal lărgit reține că, instanța de apel nu a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv cu respectarea prevederilor art. 414 Cod de procedură penală.

În aceste condiții, Colegiul penal lărgit constată existența erorii de drept prevăzută la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, astfel impunându-se soluția de casare a deciziei.

Totodată, Colegiul penal lărgit constată că sentința este contradictorie, deoarece concluziile instanței în partea descriptivă a sentinței sunt divergente și vin în contradicție cu dispozitivul. Și anume, prima instanță, deși a adoptat o sentință de achitare în privința lui Fortuna Andrei, constată că sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane din luna noiembrie 2018, pe de o parte, a fost săvârșită de Munteanu Vasile fără participația lui Fortuna Andrei, iar pe de altă parte, constată vinovăția inculpatului Munteanu Vasile de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b) (*de două sau mai multe persoane*), c) și d) Cod penal, ulterior însă revenind la concluzia de excludere a lit. b) din alin. (2) art. 186 Cod penal.

Întrucât erorile depistate sunt susceptibile de a fi corectate doar de către instanța de apel, Colegiul conchide asupra necesității admiterii recursului, casării totale a hotărârii atacate și dispunerii rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel.

Dat fiind că, decizia instanței de apel urmează a fi casată, iar conform sentinței inculpatul Fortuna Andrei a fost achitat, ultimul nu are temei legal de a fi deținut în continuare în penitenciar, urmând a fi eliberat, dacă nu execută alte hotărâri judecătorești.

8. La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, ce prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesuale penale asupra tuturor motivelor invocate în apel, să verifice și să aprecieze minuțios probele administrate și examinate în instanță în strictă conformitate cu cerințele legii, să dea apreciere convenită fiecărei probe examinate și a tuturor în ansamblu, să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate inculpatului și să argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, de practica unitară în acest domeniu, de

practica relevantă a CtEDO, să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

9. În conformitate cu articolele 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul Penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Admite recursul ordinar declarat de către avocatul Sandu Daniela în numele inculpatului Fortuna Andrei, casează total decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 02 iunie 2021 în cauza penală în privința lui *Fortuna Andrei XXXXXX* și dispune rejudecarea cauzei, de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Fortuna Andrei XXXXXX se eliberează imediat din penitenciar dacă acesta nu execută arest preventiv sau pedeapsa cu închisoare, în baza altor hotărâri judecătorești.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată.

Decizia motivată este pronunțată la **17 martie 2022**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Boico Victor

Diaconu Iurie

Catan Liliana

Plămădeală Ghenadie